

Een terugblik op de jaren van mijn leven als ambteloos burger.

Onderstaande publicatie in het Noorderlicht is een bewerking van het artikel dat ik in 1997 heb geschreven voor het blad van de personeelsvereniging "Vast en Goed" van het Kadaster in Drenthe. Het blad is ter ziele gegaan, waarna de redactie van het Noorderlicht heeft besloten dit artikel te plaatsen.

Wij zijn nu, 1 november 2024, de verjaardag van mijn vrouw, 25 jaar later.

Een mooi moment om te kijken of het artikel nog steeds actueel is wat het leven als gepensioneerde betreft na 1999. En dat blijkt nog steeds het geval te zijn.

Je bent ouder geworden. Het lichaam stribbelt soms tegen. Wij zijn in het voorjaar van 2011 verhuisd van Huis ter Heide naar Norg. Dichter bij de medische zorg en de winkelveorzieningen voor de dagelijkse boodschappen. En ook meer contacten ten aanzien van het verenigingsleven voor zowel mijzelf als mijn vrouw.

Het "werk" heeft zich grotendeels verplaatst van tuin naar bureau. Aanpassen aan de omstandigheden. Ook als de gezondheid wat minder wordt. En zolang je dat kunt volhouden blijft VUT en pensioen voor iedereen een zinvol deel van het leven.

Norg. 01-11-2024. Anne Post,

VUT of toch niet VUT?

Door: Anne Post

‘Ben je daar nu al weer?’, hoor ik iemand roepen als ik zo maar op een doordeweekse dag even bij het Kadaster binnenloop. ‘Pas geleden zag ik je ook al lopen.’

‘Hoe is ‘t, kun je de tijd een beetje om krijgen?’

‘Zo te zien kun je geen afscheid van het werk nemen.’

Zulke opmerkingen vragen om een antwoord.

Nu ik bijna drie jaar met de VUT ben en zo nu en dan nog wel eens bij het Kadaster op bezoek kom en dan uiteraard met degenen die ik tegen het lijf loop een praatje maak, blijkt telkens weer dat veel mensen zich geen voorstelling kunnen maken van wat het is om met de VUT te zijn en niet weten dat je het dan ook druk kunt hebben. Waarmee ben je dan druk en waarom doe je dat?

Hekel aan rovers

1 juli 1996 was de eerste dag van mijn VUT. Een doordeweekse dag waarop bij ons de wekker om kwart voor zeven 's morgens afloopt en mijn vrouw uit bed stapt om het ontbijt klaar te maken. Normaal sta ik dan ook op, maar die morgen van de eerste juli 1996 heb ik geen wekker gehoord en de dag daarop ook niet en de daarop volgende dagen ook niet.

De eerste weken werd ik pas wakker als de kippen van de honger zo te keer gingen, dat ik dacht dat er een vos of een buizerd in de ren zat. Dan ben ik direct wakker, ook al is het nog pikkedonker. Aan rovers heb ik een hekel. Een van mijn zoons zei eens, dat als hij een houten reiger bij de vijver zou plaatsen en zijn vader (ik dus) dat zou zien, dan zou die de kop er al hebben afgeslagen voordat hij in de gaten zou hebben dat het een houten reiger was. Ja, ik ben soms snel aangebrand als dingen gebeuren of gezegd worden die door mijn bril gezien onrechtvaardig zijn.

Overgang

De eerste weken heb ik dus geslapen tot ik kennelijk uitgeslapen was en ben ik na het ontbijt in of rondom het huis aan het werk gegaan alsof het de gewoonste zaak van de wereld was. Het Kadaster is bij mij nog geen minuut in gedachten geweest, althans niet zo dat mijn geest spontaan afdwaalde naar het Kadaster. Dat gebeurde natuurlijk wel als er post of een telefoontje van het Kadaster kwam, maar verder toch niet.

In feite is dat nu nog zo. Kennelijk is voor mij de overgang van werknemer met een vast dagelijks werkpatroon naar een situatie zonder vaste verplichtingen zo soepel verlopen, dat ik die overgang feitelijk niet eens gemerkt heb. Als je dan van anderen

Anne Post: 'Ik ben me tijdig bewust geworden dat eens de tijd zal komen dat ik een punt moet zetten achter mijn werk bij het Kadaster.'

hoort dat zij maar slecht kunnen wennen aan de situatie van thuis zijn, dan vraag je je af of je eigen situatie wel normaal is.

Had ik dan zo'n hekel aan het werk dat ik blij was eraf te zijn? Dat hoor je namelijk nogal eens van mensen die blij zijn dat ze vervroegd het werk kunnen neerleggen. Nog liever verveling thuis dan de dagelijkse gang naar de baas. Of de redenatie van 'ik kan de techniek niet meer bijbenen, het groeit me boven het hoofd, dus ik moet wel'.

Bij mij was geen van beide het geval. En een cursus ter voorbereiding op mijn pensionering heb ik ook niet gevolgd.

Bewust

Het is natuurlijk niet zo dat mijn geval een uitzonderingssituatie is. Er zijn veel meer mensen die zich uitstekend kunnen vermaken als ambteloos burger. Als je met die mensen aan de praat komt, dan blijkt dat zij veel gemeen hebben. Het zijn actieve mensen, veelal met meerdere hobby's of actief in het verenigingsleven of als vrijwilliger. En dat zal bij mij ook wel grotendeels de oorzaak zijn, maar dat is het niet alleen.

Waarschijnlijk vanwege mijn werk voor de dienstcommissie ben ik mij tijdig bewust geworden van het feit dat ook voor mij eens de tijd zal komen dat ik een punt moet zetten achter mijn werk bij het Kadaster. Dat moment ligt al vele jaren terug. Reorganisaties waren regelmatig onderwerp van gesprek met als doel afvloeiing van personeel. Je denkt dan nog lang niet aan VUT en helemaal niet aan pensioenering. Jouw functie is niet in gevaar, maar onbewust ga je toch nadenken over het moment dat je ook de boodschap kunt krijgen dat er voor jou geen werk meer is bij het Kadaster. En wat dan?

Levensopvatting

Ik ben toen, eind tachtiger jaren, begonnen om serieus na te denken waar ik mij mee bezig kan en wil houden als ik niet meer bij het Kadaster werk. Het leek mij geen probleem. Eerder een luxe probleem, want ik heb veel hobby's, waar ik op dat moment onvoldoende vrije tijd voor had en ook in het verenigingsleven had ik nog enkele functies.

Die functies waren eigenlijk geen hobby's, maar een gevolg van mijn levensopvatting (en die van mijn vrouw) dat iedereen die aan de samenleving deelneemt verplicht is om die in stand te houden en zo mogelijk te verbeteren.

Daarom heb ik altijd naar vermogen mijn steentje bijgedragen aan het besturen van verenigingen of anderszins in de samenleving. Maar wel met een restrictie. Wanneer het geen hobby is zal ik het vrijwilligerswerk niet langer doen dan voor een termijn waarvan ik vind dat het genoeg is geweest.

Daarom ook had ik mij voorgenomen om in ieder geval op het moment dat ik met VUT of met pensioen zou gaan geen functies meer zou vervullen waaraan verplichtingen vast zaten. Ik wilde vrij zijn om de nog komende jaren, zolang je nog kunt, de tijd te kunnen benutten en invullen naar behoefte, samen met je vrouw.

Plekje

Eind jaren tachtig woonden we nog in Roden en re-

den we elke dag met z'n drieën (mijn vrouw Roelie, mijn zoon Rien en ik) op en neer naar Assen. We hadden al eens gezegd dat als we nog eens zouden verhuizen, dat naar een plekje zou zijn waar we ons goed kunnen vermaken, ook als we niet meer werken. Voor mij betekende dat viswater voor de deur, een natuurgebied op loopafstand waar we op uit kunnen kijken, een bos achter het huis waarin we kunnen wandelen en die de koude noordoosten wind wat tegenhoudt, een groot erf met ruimte voor mijn hobby (het verzamelen van gesteenten en mineralen en het bewerken van stenen) en een grote sier- en moestuin met fruitbomen en bessestruiken. Maar niet te afgelegen, want er moet wel wat levendigheid in de buurt zijn.

Eerste stap

We reden elke dag langs de Norgervaart en zagen daar een plekje waarvan wij tegen elkaar zeiden: 'dat lijkt ons wel wat.' Het huis oogde niet zo aantrekkelijk, maar de plek zelf leek te voldoen aan ons model.

'Maar', zeiden we, 'het zal wel nooit te koop komen en als het te koop komt zal altijd wel iemand uit de buurt er eerder van op de hoogte zijn dan wij, dus laten we dat maar vergeten.'

Veertien dagen later stond het te koop.

De prijs was te hoog als je alleen op de kwaliteit van de woning lette, maar verder voldeed het volledig aan onze wens. Alles was er, van het natuurgebied (het Fochteloërveen) tot het bos (155 hectare), een grote tuin en een groot erf (18 are) met fruitbomen en perzik- en bessestruiken. Viswater voor de deur en genoeg levendigheid. Een drukke weg en een café recht tegenover ons.

Er ging nog wat van de vraagprijs af en we hebben het gekocht. Dat was in feite de eerste stap op weg naar de VUT.

Norgervaart 7, Huis ter Heide: aan het water, bij een natuurgebied, een bos achter het huis, een flink erf en een grote tuin.

Veel van onze kennissen begrepen het niet. 'Een ander gaat kleiner wonen als hij ouder wordt en jullie halen je een bult werk op de hals.' Maar wij hebben er goed over nagedacht. Naar onze mening nog op tijd om de nog komende jaren op aangename wijze te kunnen doorbrengen. En gaat het niet meer; verkopen kan altijd nog.

Vissen

Tot dusverre is het een uitstekende investering gebleken. Wij hebben er zelfs een naastgelegen bosperceeltje van 35 are bijgekocht. Het onderhoud van het totaal slokt eigenlijk alle vrije tijd op en ik snap nog steeds niet hoe ik daarnaast ook nog een tijdje dagelijks naar het Kadaster moest om te werken.

Maar hoe zit het dan met de andere hobby's? Tot op heden heb ik aan mijn stenenhobby niet veel kunnen doen. Ik heb een deel van de schuur opgeknapt en omgebouwd tot hobbyruimte en daar is het bij gebleven.

Vissen doe ik alleen wanneer het weer geschikt is, ik niets anders te doen heb en behoefte heb om even rustig aan het water te zitten. Aan genealogisch onderzoek heb ik tot nu toe een paar middagen besteed, wanneer het weer te slecht was om buiten te zijn. Voor historisch onderzoek geldt hetzelfde en daarvoor kom ik dan nog wel eens op het Kadaster. Ik maak dan gebruik van de mij verleende toestemming om het archief te raadplegen zo lang ik leef.

Tweede prijs

Dit historisch onderzoek betreft de eigendoms geschiedenis van Huis ter Heide. Het is een uitvloeisel van het project dat door mij is ingediend in het kader van de prijsvraag 'Landinrichting in Drenthe' en dat beloond is met een tweede prijs.

Ik heb gemerkt dat de meesten die bij het Kadaster in Drenthe werken wel weten dat Willem Boers en Kor Mulder een prijs hebben gewonnen, maar niet op de hoogte zijn van mijn inzending. Ik heb destijds er bewust voor gekozen om als privé persoon, samen met het buurtschap waar ik nu woon, aan de prijsvraag mee te doen en niet in te gaan op het voorstel van Kor Mulder om vanuit het Kadaster een project op te zetten. Ik was en ben nog steeds van mening dat, als het gaat om vernieuwende ideeën en verbetering van procedures in de landinrichting, een dienst als het Kadaster al veel eerder en in daarvoor geschikte overlegorganen haar invloed moet aanwenden om tot wijziging van procedures en toepassingsmogelijkheden te komen.

De Provincie heeft ons toegezegd dat het project Huis ter Heide voor uitvoering in aanmerking komt en daarvoor zijn inmiddels subsidiebronnen aangeboord, voorzover financiering niet via de herinrichting Roden/Norg kan plaatsvinden.

Het onderzoeken van mogelijkheden en het nader uitwerken van onderdelen van dit project heeft veel van mijn vrije tijd gekost, waarbij ik dankbaar gebruik heb gemaakt van de faciliteiten van het Kadaster. Dat was een reden waarom ik wel eens wat vaak achter elkaar weer op kantoor kwam.

Sociaal belang

Dan resteert er nog een activiteit die onder de noemer samenlevingsverplichting valt. Dat is mijn betrokkenheid bij het jeugdzaalvoetbal van de KNVB. Dit vergt ook nogal veel vrije tijd en ik heb er al een punt achter willen zetten. Dat was direct na het opgaan van de afdeling Drenthe in het district Noord van de KNVB. Deze overgang bracht echter zoveel organisatorische problemen en computertechnische mankementen met zich mee, dat de KNVB niet in staat was voor het seizoen '96/'97 het jeugdzaalvoetbal te organiseren. Samen met nog enkele Drentse vrijwilligers in de VUT hebben we dit echter toch kunnen laten doorgaan.

Het opzetten en begeleiden van het jeugdzaalvoetbal voor het gehele district Noord van de KNVB bleek een zodanige klus, dat ik op verzoek van de KNVB heb ingestemd met een benoeming tot lid van de werkcommissie 'evenementen'. Daar zit ik dan toch nog met een functie waarbij ik niet vrij ben om mijn tijd in te vullen zoals ik zelf wil. Maar gezien het sociale belang van sport voor de jeugd heb ik dat er graag voor over.

Nieuwe computer

Om niet steeds maar weer gebruik te maken van de faciliteiten van het Kadaster en omdat het zo'n prima hulpmiddel is bij praktisch al mijn hobby's, heb ik een nieuwe computer gekocht met meer mogelijkheden dan de oude Tulip. Een vaste schijf van 2 Gigabyte en 16 MB werkgeheugen leek mij voldoende, maar het laatste is inmiddels alweer te klein. Dat mag wel vier keer zo groot zijn. Alleen in het vertrouwd raken met alle software kun je wel al je vrije tijd stoppen. Het ding kan een hobby op zich zijn. Het heeft mij in ieder geval op ideeën gebracht om weer op een andere manier met mijn hobby's om te gaan.

Anne en Roelie Post genieten volop van 'het echte leven'.

Landinrichting **Op Drentse Maat**

Echte leven

Wat wil ik met dit verhaal eigenlijk zeggen?

Het leven begint niet bij het moment waarop je een betaalde baan buiten de deur hebt gevonden en het eindigt ook niet wanneer je die betaalde baan gaat beëindigen. Die periode is voor de meesten van ons een noodzakelijk gebeuren om in je levensonderhoud te voorzien. Dat je daarbij ook nog plezier in je werk kunt hebben is helemaal niet erg. Dat is zelfs beter, want het kan je leven alleen maar veraangename. Maar het moet niet zo zijn dat het werken in een betaalde baan het enige tijdverdrijf is. Dan blijft je gezichtsveld wel erg klein en is de afgrond diep op het moment dat je dat werk moet beëindigen.

Zolang je nog jong bent geeft de invulling van de vrije tijd meestal geen problemen. 'Ik doe dat later nog wel', hoor je vaak. Maar later is veel dichterbij dan je denkt. En dan is het vaak te laat.

Zorg er tijdig voor dat je bezig kunt zijn en je je niet verveelt na beëindiging van je betaalde baan buiten de deur. Eigenlijk begint dan pas het echte leven. Je eigen baas zijn, geen baas boven je, daar streven de meesten toch naar? Het invullen van de tijd bepaal je zelf. Of samen met je vrouw, vriend of vriendin als het om gezamenlijke zaken gaat. Dat mag ook wel niks doen zijn, als het maar geen verveling is.

Thema: Vereenvoudiging en versnelling

EEN BUURTSCHAP (VER)BINDEN: OOK VOOR DE TOEKOMST

Inzender: A. Post

Locatie: Huis ter Heide
(gemeente Norg)

Projectvoorstel: Projectplan Huis ter Heide

Contactadres: A. Post
Norgervaart 7
9336 TD Huis ter Heide
(0592) 388587

Het plan is uitgevoerd in de jaren 2003—2005 onder de directie van Arcadis en in samenwerking met de Herinrichtingscommissie Noorderenveld. Verkregen Europese subsidie € 600.000, waarvan 10 % is opgebracht door particuliere bijdragen en fondsen.